כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

ז:

ממורת הש"ס

וליהוי כל פרסה ופרסה. לימתני' פריך כי אמר מכאן ועד סוף העולם נמשוב כמה פרסה עד סוף העולם למנין שהעולם מהלך ממש מאות שנה ושמח[1] למנין נזירות קציר עליה כמנין פרקמות לחומרא [א] ולא מצינן לפרושי להקל ואין להקשות מה כן היה לו [לומר] מנין סוף העולם דימים[2] ליה טפי שיהא כל פרסה ופרסה בפני עצמו שיוכל לגלח עצמו בסוף כל שלשים יום אבל אין לפרש ולומר דקאי ופריך למאי דמשיק מיניה לכיון דטעמא הוי משום דהמחזיק בדרך אין נדעתו להיות נזיר כי אם בהיותו בדרך לכך צריך לפרש דקאמר לימתני' ומצי מתמה דלא מצי פרסה דליכא למימר דכמנין פרסה קציר עליה ופריך ולהוי כל חורבה ומחוזה כמנין מהלך ימים שעד סוף העולם קציר עליה נזירות מי לא מנן הכיי נזיר כשער ראשי ועפר התרן וחול הים אין להם קצבה ומנין ורוצה לומר דמנין שיער ראשו קציר עליה נזירות ומה שלא פירש לפי שלא ידע מנין השיעור: **והתניא.** בניחותא שיש חילוק בין קיצבתא וכין לא קיצבתא כל ימי חייו לעולם אין לו קיצבה שהיו יודע ימי חייו וה"ז נזיר לעולם כחבשלים ומיקל ומצית ג' בהמות למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ק' שנה ולפילו אלף שנה ומשמתא לא ידעי כל כך וה"ל כל ימי חייו (ופפ"ה)[5] חלוק בדינו דאין זה נזיר לעולם כחבשלים להקל אלא נזיר עולם נזיר[6] אלרון עד יום מותו וה"ת כו'[7] כיון [למחלוק] מתניתא [כיון דליתי ליה] קיצבתא לאלף שנים דאית להו קצבתא ג"כ כמתניתין יהיה נזיר אלרון עד יום מותו כמו באלף שנים וי"ל דשאני הכא דאמר הריני נזיר כשיעור שאני לעולמי ולעולמי עולמים ולא אמר כלום אבל אמר הריני נזיר כל ימי חייו כמנין ימי חייו ולא ידע כמה הן ימי חייו אלא כל ימי חייו הן בחזקת שיעור ידוע ומסתמא לא אמר כלום אלא כמנין ימי חייו ידוע לו ולא ידע לנו ולא מצינן לפרושי להקל אלא נזיר עולם כחבשלים להקל אלא נזיר עולם נזיר[6] אלרון עד יום מותו וה"ת